

LA BALADA DE LA VINYA

Salmeja la cigala
ja lassa de l'estiu;
amb sos raïms i pàmpols
el cep, ufà, somriu.
Del sol i de la terra
els besos fecundants
la vinya avara tenca
en sos raïms ufans.
Trasvalsarem en ànfores
la sang de llur estoig
i en les tristors del viure
hi pouarem el goig.

* * *

Al marge de la vinya
passa el romeu gentil:
llu encara en sa mirada
el clar atzur d'abril.
Els raïms vellutosos
li ofrenen sa licor.
Des de el marge s'inclina,
als dits, la tremolor.
De la taulada ubèrrima
tasta un gotim soliu.
—Camina que camina—
el sol en ell reviu.

+ FRANCESC VIVER, Prev.

